

Hani

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Mayıs 2026

Düş ekinleri...
Tarhında sancılanan tohumun açış müjdecisi
Aşka biat bazen
Yerle yeksan edilen ruha duyulan özlem misali
Misafirperver ve hatırşinas duygular
Ya da yakut gözlerinde sevgilinin
Bir edime eşlik eden o gonca
Hani, hani...

Tahakküm altında bir vaveyla
Pekişen isyanın derdest edilmiş o hicranında
Konaklayan şahika
Kanadı varla yok arası
Ama umudu gözlerinde ruhunda asılı
Bir bakraç
Belki de seyyah
Kanaviçeler eşliğinde köpüren derya

Sükûneti dileyen
Hazzı ve mutluluğu erteleyebilen
İnsana dair
İnsandan da öte
Tamah etmediği şu cihanın kara kuru malına mülküne
Oysaki
Cihanlar aşan
Cihanlar savaşı
Bir karış toprak
Bazense iki kardeş arasına sokulan o nifak
Gösterişli cehalet
Vakur ve sakın asalet

Renklerse özgürlüğün ta kendisi
Kavuşmakla iştigal ruhuna
Kovuşturan ruhun kolluk kuvvetlerine
Dahi ses etmeden

Hazır ola geçen
Őüheda bir düş gibi
Oysaki gerçeėin ta kendisi ve gerçekçi

Bir takvimin uçuŐan yaprakları
Yaprakların yeniden yeŐeren ağıtları
AŐkın kőzü
Őzlemin hası
Ruhunsa ölümle dansı
Ne fark eder ki üstelik?
Őair iki cihana da razı olduktan sonra?

Ne kőr cahil
Ne sakil
Ne de sefil
AŞka âŐık bir nefer misali
Asil ruhuna konuŐlu bir tay gibi
Ve ayın vukuatı
Asrınsa felaketi
Ölümsüz sanılan bedenlerin
Tüm evrene ettiėi zulmü
Gördüğünden de öte yüce Tanrı

Çünkü ölümsüzlük sadece Yaratanda saklı